

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อที่อยู่อาศัย

ของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานคร

The factors affecting non performing Housing loans

of Government Saving Bank a case study of Bangkok

ยาใจ ไทพิทักษ์¹ และ นงนภัส แก้วพลอย²

¹ หลักสูตร MBA Online คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, anna_sweet29@hptmail.com

² ดร.นงนภัส แก้วพลอย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ajarnying@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของธนาคารออมสิน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลจากระบบงานสินเชื่อของธนาคาร คำนวณหากลุ่มตัวอย่างของลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 200 ราย โดยเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากที่สุด 200 อันดับแรก นำมาศึกษาข้อมูลทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย และทำการทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จากการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้วยวิธี Chi-square พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนของลูกหนี้ สัดส่วนเงินผ่อนชำระ รายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือน

คำสำคัญ: หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, สินเชื่อที่อยู่อาศัย

ABSTRACT

This study aims to analyze general characteristics and the factors affecting non performing Housing loans of Government Saving Bank a case study of Bangkok. Using data from credit system of Government Saving Bank. Sample groups used in the study are non-performing loans, 200 sampling were purposive sampling method, selected sample from the most non-performing debt. Study factors general data of non-performing loans and all factors were tested by chi-square test. It was found that the factor related to the non performing debt of the Government Savings Bank. Factors of Housing Bank Debtors Relating to Non-Performing Loans The statistical significance level of 0.05 was education level, occupation, monthly income of the debtor, The remaining installment, Payment Expenses of debtors per month.

Keywords: non-performing loans, Housing loans

1. บทนำ

ธนาคารออมสิน เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติของธนาคารออมสิน ในปี พ.ศ. 2489 ธนาคารออมสินมีฐานะ เป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในรูปของสถาบันการเงินที่มีรัฐบาลเป็นประกัน อยู่ในรูปแบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการคลัง โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อสนับสนุนการลงทุนในเศรษฐกิจฐานราก จากภารกิจดังกล่าว ทำให้ธนาคารมีบริการสินเชื่อที่หลากหลาย เหมาะสมกับความต้องการ และวัตถุประสงค์ของลูกค้า

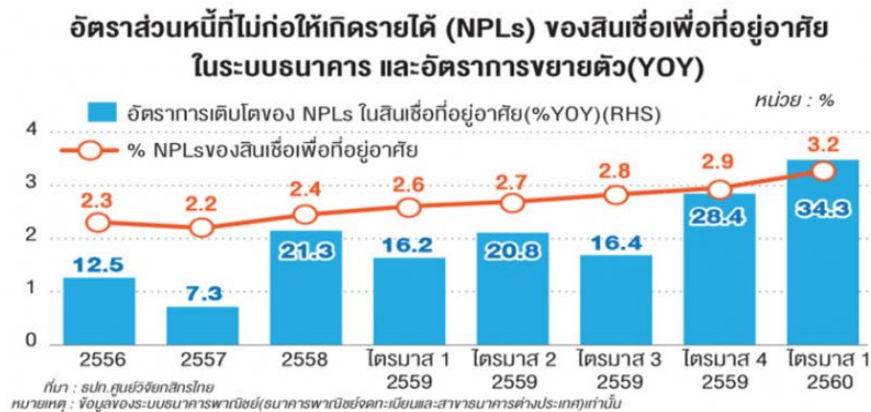
สินเชื่อเคหะ เป็นสินเชื่อบุคคลประเภทหนึ่ง มีวัตถุประสงค์ให้กู้เพื่อซื้อหรือเช่าซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของประชาชน และในปัจจุบันความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นประกอบกับภาวะตลาด อัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มอ่อนตัวลง อีกทั้งมาตรการของรัฐในการกระตุ้นเศรษฐกิจและอสังหาริมทรัพย์ ทำให้การขยายตัวของสินเชื่อเคหะของธนาคารเพิ่มสูงขึ้นในทุกปี โดยเฉพาะในปี 2560 (ธนาคารออมสิน, 2560) ธนาคารออมสินดำเนินการเร่งปล่อยสินเชื่อเพื่อช่วยสร้างรายได้ และสร้างกำไรสูงสุดให้แก่ธนาคาร ซึ่งการเร่งปล่อยสินเชื่อของธนาคารอาจมีผลกระทบตามมา จะส่งผลให้ธนาคารประสบปัญหาหนี้เชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ทำให้ธนาคารจะต้องกันเงินสำรองตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอัตราหนี้ค้างชำระ (NPLs) ของธนาคารมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นในทุกปี ซึ่งจากข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของ สินเชื่อเคหะ

จากการศึกษาพบว่าทฤษฎีที่ได้ศึกษามานั้น มีความสัมพันธ์กับข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาจากทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบกับ James S. Duesenberry โดยทฤษฎีได้อธิบายว่า ผู้บริโภคแต่ละคนจะเปรียบเทียบระดับการบริโภคของตนเองในสังคมกับคนอื่น ๆ กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ที่จะมีรายได้ต่ำก็จะพยายามรักษาระดับการบริโภคให้ใกล้เคียงกับคนอื่น ๆ ด้วย โดยจะเห็นว่าจากการศึกษา ถึงแม้รายได้เฉลี่ยจะต่ำแต่ก็ยังอยากกู้สินเชื่อเคหะ ในวงเงินที่ค่อนข้างกระทบกับรายได้และรายจ่ายต่อเดือน ส่วนทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อของ Stiglitz and Weiss แสดงแนวคิดที่ว่าธนาคารพาณิชย์จะพิจารณาการให้สินเชื่อโดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยและความเสี่ยงที่ธนาคารจะรับการให้กู้ยืม ดังนั้น ธนาคารจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึง ความสามารถของผู้กู้และพฤติกรรมของผู้กู้ เนื่องจากผู้กู้แต่ละรายมีความแตกต่างในเรื่องความสามารถในการชำระคืน ดังนั้นธนาคารจึงปล่อยสินเชื่อภายใต้การคาดคะเนตลอดเวลา และผู้กู้แต่ละรายก็มีความเสี่ยงแตกต่างกันไป ธนาคารจึงต้องลดความเสี่ยงนี้ลง โดยผลการศึกษาที่เป็นตัวช่วยได้อีกทางหนึ่ง คือ รายได้ของผู้กู้ ระยะเวลาในการกู้ เงินงวดที่ต้องชำระ และค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนของผู้กู้ ก็มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สุขมาศ แน่นอุดร ทำการศึกษา ศึกษาเรื่องหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสินในเขตลพบุรี รวบรวมรายงานประจำเดือน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสินในเขตลพบุรี ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำ ของธนาคาร และดัชนีราคาผู้บริโภค ตามลำดับ และงานวิจัยของ ปนัดดา ปิยะศิลป์ ทำการศึกษาเรื่อง การทำนายการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสินสาขาขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระของลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะเงื่อนไขการกู้เงิน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน วงเงินกู้ระยะเวลาการกู้เงิน ภาวะหนี้สินกับสถาบันการเงินอื่น ประวัติการมีหนี้ค้างชำระ และหลักประกันในการกู้เงิน มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับการเป็น

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่าตัวแปรอิสระจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อาชีพ และประวัติการมีหนี้ค้างชำระ ที่มีลักษณะเป็นปัจจัยทำนายกับการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ภาพที่ 1 แสดงการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่เพิ่มขึ้นทุกปี
ที่มา : ธปท. ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของลูกค้าหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย ของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานคร
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกค้าหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานคร

3. การดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลูกค้าหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานคร จากรายงานประจำเดือนสุดท้ายของปี 2560 ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อเป็นลูกหนี้ของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกค้าหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย (NPL) ทั้งหมดจำนวน 412 ราย

ได้คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรทราบบจำนวนประชากรของเครซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 ราย แต่ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ทางสถิติทั้งสิ้น 200 ราย โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง คือ ลูกหนี้ที่มียอดวงเงินหนี้ NPLs สูงที่สุด 200 ราย จากลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งหมด

เก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะทุติยภูมิ โดยใช้ข้อมูลลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสินในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อ และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ถึงการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ตลอดจนการพิจารณาการบริหารสินเชื่อ รวมถึงผลกระทบและปัญหา และการวิเคราะห์เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ เช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานภาพ อัตราดอกเบี้ยที่อยู่อาศัย ความสามารถในการชำระหนี้ (รายได้เฉลี่ยต่อเดือน) ด้วยวิธีการทดสอบ Chi-square และทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนด้วยวิธี Homogeneity of Variances

4. ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการเลือกตัวอย่างลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สูงที่สุด จำนวน 200 ราย ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	87	43.5
หญิง	113	56.5
อายุ		
21-30 ปี	11	5.5
31-40 ปี	91	45.5
41-50 ปี	81	40.5
51 ปีขึ้นไป	17	8.5
สถานภาพ		
โสด	84	42.0
สมรส	106	53.0
หม้าย,หย่าร้าง	10	5.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่า ม. 6	21	10.5
ม.6 – อนุปริญญา	42	21.0
ปริญญาตรี	125	62.5
ปริญญาโท	12	6.0
อาชีพ		
ข้าราชการ,รัฐวิสาหกิจ	17	8.5
เจ้าของกิจการ,ค้าขาย	89	44.5
พนักงานบริษัทเอกชน	91	45.5
อื่นๆ	3	1.5

ตารางที่ 1 แสดงร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่สนใจเรียนต่อของธนาคารออมสิน(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	50	25.0
20,001-40,000 บาท	67	33.5
40,001-60,000 บาท	40	20.0
60,001-80,000 บาท	19	9.5
80,001 บาทขึ้นไป	24	12.0

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านความสามารถของผู้ที่สนใจเรียนต่อของธนาคารออมสิน

ปัจจัยด้านความสามารถ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
วงเงินกู้ที่ได้รับ		
ต่ำกว่า 500,000 บาท	14	7.0
500,001-1,000,000 บาท	47	23.5
1,000,001-2,000,000 บาท	77	38.5
มากกว่า 2,000,000 บาท	62	31.0
ระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลือ		
ต่ำกว่า 10 ปี	20	10.0
11 – 20 ปี	132	66.0
21 ปีขึ้นไป	48	24.0
จำนวนเงินผ่อนต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	24	12.0
5,001 – 10,000 บาท	77	38.5
10,001 – 15,000 บาท	37	18.5
15,001 – 20,000 บาท	26	13.0
20,001 บาทขึ้นไป	36	18.0
รายจ่ายของผู้ที่ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	86	43.0
10,001 – 20,000 บาท	69	34.5
20,001 – 30,000 บาท	23	11.5
30,001 – 40,000 บาท	12	6.0
50,001 บาทขึ้นไป	10	5.0
รวม	200	100.0

จากผลการศึกษาพบว่า ลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากที่สุดเป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้อยู่ในช่วง 20,000 – 40,000 บาท วงเงินกู้ยืมอยู่ที่ 1 ล้าน – 2 ล้านบาท ระยะเวลาคงเหลือที่ต้องผ่อนชำระอยู่ที่ 11-20 ปี มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนในช่วง 10,000 บาทขึ้นไป โดยมีเงินงวดที่ต้องผ่อนชำระ เฉลี่ย 10,000 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

Pearson Chi-Square	Value	df	Sig.
อายุ	11.578 ^a	9	.238
สถานภาพ	3.715 ^a	6	.715
ระดับการศึกษา	52.693 ^a	9	.000
อาชีพ	25.148 ^a	9	.003
รายได้	25.148 ^a	9	.003
สัดส่วนการผ่อนต่อเดือน	253.830 ^a	12	.000
รายจ่ายต่อเดือน	82.433 ^a	12	.000

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จากการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สัดส่วนการผ่อนต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ สถานภาพ อายุ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4 ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ โดยวิธี Homogeneity of Variances

ตัวแปร	Chi-square	Sig.
อายุ	.932	.512
สถานภาพสมรส	.226	.451
ระดับการศึกษา	16.166	.000
อาชีพ	2.751	.000
รายได้ต่อเดือน	60.640	.013
ระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลือ	5.146	.003
สัดส่วนเงินผ่อนต่อเดือน	166.845	.005
รายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือน	33.937	.000

จากผลการศึกษาพบว่า การทดสอบค่าความแปรปรวนของตัวแปร ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาการผ่อนชำระ สัดส่วนเงินผ่อนชำระ รายจ่ายต่อเดือนของลูกหนี้ มีความแปรปรวนแตกต่างกัน และ ส่วน การทดสอบค่าความแปรปรวนของตัวแปร อายุ และ สถานภาพ มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน

5. การอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน บังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษา ณ ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ลูกหนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน บังคับด้านความสามารถของลูกหนี้สินเชื่อเคหะธนาคารออมสิน มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-40,000 บาท มีวงเงินกู้ระหว่าง 1,000,001-2,000,000 บาท มีระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลือ 11- 20 ปี ลูกหนี้สินเชื่อเคหะส่วนใหญ่ มีจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท

บังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสินที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ สินเชื่อเคหะ มีความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ ระดับ การศึกษา อาชีพ บังคับด้านความสามารถในการผ่อนชำระของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ได้แก่ รายได้ ต่อเดือนของลูกหนี้ ระยะเวลาการผ่อนชำระที่เหลือ สัดส่วนเงินผ่อนชำระ รายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือน

จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน พบว่าบังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้ และบังคับด้านความสามารถของลูกหนี้ส่วนใหญ่ มีผลการศึกษาสอดคล้องกับ กรณีศึกษาการค้นคว้าอิสระดังนี้

ปัทมา กูทอง (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลทั่วไป ทั้งทางด้านบังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้ และบังคับด้าน ความสามารถของลูกหนี้ส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึง และใกล้เคียงกันในทุกด้าน ดังนั้นลักษณะบังคับส่วนบุคคลของ ลูกหนี้ และบังคับด้านความสามารถของลูกหนี้พบว่าเป็นเพศหญิง อายุมีอายุระหว่าง 31-40 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส มีการศึกษา ณ ระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-40,000 บาท มีระยะเวลาการ ผ่อนชำระที่เหลือ 11- 20 ปี ลูกหนี้สินเชื่อเคหะส่วนใหญ่ มีจำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นส่วนใหญ่

ชกร ชูนิม (2556) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สำหรับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลด้านบังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีความสัมพันธ์กับอาชีพ ในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น ลักษณะบังคับส่วนบุคคลของลูกหนี้ที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จากการศึกษาพบว่า บังคับด้านความสามารถใน การผ่อนชำระของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสินมีความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ รายได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบกับ กล่าวได้ว่า ระดับการ บริโภคที่เพิ่มขึ้นจากในอดีต จะมีผลต่อระดับการบริโภคในปัจจุบัน ถึงแม้ว่ารายได้ที่ได้รับจะลดลงก็ตาม ดังนั้นผลจาก การศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี 'ไม่ว่าผู้บริโภคจะมีรายได้ในระดับใด จะมีการใช้เงิน มีการบริโภคโดย

ปกติทั่วไปตามปกติ และพฤติกรรมการใช้เงินนี้ส่งผลก่อให้เกิดเป็นหนี้ รวมถึงกระทบกับองค์กรเมื่อมีการกู้เงินเชื่อต่างกับทางธนาคารเช่นกัน

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน : กรณีศึกษาธนาคารออมสิน เขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ดังนี้คือ

1. ธนาคารออมสินสามารถนำผลการศึกษามาใช้ในการพิจารณาการให้สินเชื่อรายใหม่ หรือพิจารณาการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยใช้ปัจจัยส่วนบุคคล และความสามารถของลูกหนี้มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตามลำดับความสำคัญที่ควรคำนึงถึง เพื่อให้ความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารลดน้อยน้อยลงกว่าเดิม และอาจส่งผลดีต่อการดำเนินงานทั้งในระยะสั้น รวมถึงระยะยาวในแนวโน้มเชิงบวกมากขึ้น

2. ธนาคารออมสิน หรือธนาคารอื่นๆสามารถนำผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่ออื่นๆ นอกเหนือจากสินเชื่อเคหะได้ ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน: กรณีศึกษาธนาคารออมสิน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากระบบงานสินเชื่อของธนาคารออมสิน โดยนำปัจจัยต่างๆ จากระบบรากฐานข้อมูลสินเชื่อเคหะ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มาสร้างแบบจำลอง ซึ่งอาจทำให้การศึกษาครั้งนี้ขาดปัจจัยที่อาจมีผลต่อผลการศึกษาดังนั้นในการศึกษาครั้งถัดไปอาจมีการเพิ่มเติมปัจจัยอื่นนอกเหนือจากปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มาทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมทั้งด้านปัจจัยส่วนบุคคลของลูกหนี้ และปัจจัยด้านความสามารถของลูกหนี้มากขึ้น ทั้งยังเพื่อให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มเติมการศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อเป็นการทราบถึงพฤติกรรมในการผ่อนชำระสินเชื่อเคหะ นำมาซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียด และมีเหตุผลรองรับ ปัจจัยภายนอกอย่างสภาวะเศรษฐกิจที่ส่งผลถึงพฤติกรรมผ่อนชำระสินเชื่อเคหะ พฤติกรรมในการใช้ชีวิตประจำวัน หรือความชอบส่วนบุคคล อัตราดอกเบี้ย และนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการคัดหรือพิจารณาลูกหนี้สินเชื่อเคหะให้มีมาตรฐาน และเลือกลูกหนี้ที่มีแนวโน้มไม่ก่อให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ขององค์กรในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อที่อยู่อาศัย. (online). จาก <https://www.bot.or.th>
- ธนาคารออมสิน. (2560). รายงานหนี้ค้างชำระประจำปีธนาคารออมสิน.
- ปัทมา กุทอง. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน ในเขตกรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วนิดา จันทวงศ์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อเคหะธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.